

My beloved Aura & Pol
ลูก ๆ ทั้งสองคน

12 ธันวาคม พ.ศ. 2519 เดือนกว่า ๆ หลังจากแต่งงาน เราทั้งสองคนเดินทางขึ้นไปที่ ดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ พี่รักซ์ทำงานให้กับสำนักงานปราบปรามยาเสพติด และได้รับมอบหมายให้มาควบคุมดูแลการปลูกสตอร์วเบอร์รี่แทนการปลูกฝิ่นของชาวบ้าน ในช่วงนั้นข้าพเจ้าก็ได้ติดตามพี่รักซ์มาด้วย จึงถือซะว่าการติดตามพี่รักซ์มาทำงานครั้งนี้เป็นการ อันนิมุณของเราทั้งคู่

ข้าพเจ้าฝันอยากที่จะมีลูก วาดหวังไว้ว่าลูกของข้าพเจ้าจะเป็นเด็กน่ารัก สวย หล่อ แล้วอรุณมาลูกสาวคนแรกของข้าพเจ้า ก็เป็นไปตามที่คิดฝันไว้จริง ๆ

ทำขวัญเดือน โทนมมไฟ ในอ้อมอกคุณปู่

งานทำขวัญเดือน - โทนมมไฟ
ค่ำที่ 8 ตุลาคม 2520 เวลา 12.00 น

เมื่อถึงวันที่ข้าพเจ้าขาดประจำเดือน ข้าพเจ้าคิดถึงคุณน้าหมอพรีทีย์ผู้ที่ทำคลอดข้าพเจ้า ข้าพเจ้าปรึกษาทุกเรื่องกับคุณน้าหมอ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ มันเป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่สำหรับข้าพเจ้าในขณะนั้น ที่จะมีสุขภาพแข็งแรงปลอดภัยเพื่อใครสักคน

สูติแพทย์ที่ทำคลอดให้ข้าพเจ้าชื่อคุณหมอปรียา คุณหมอเป็นสูติแพทย์จบใหม่ แต่มีฝีมือในการทำคลอดเป็นอย่างดีข้าพเจ้าไม่เคยทราบถึงความสามารถของคุณหมอก่อนเลย จนกระทั่งมาได้ยินคุณหมอท่านอื่นชื่นชมเกี่ยวกับแผลที่คุณหมอเย็บให้ ว่าแผลของข้าพเจ้าไม่เหมือนกับคนที่เคยมีลูกมาก่อน

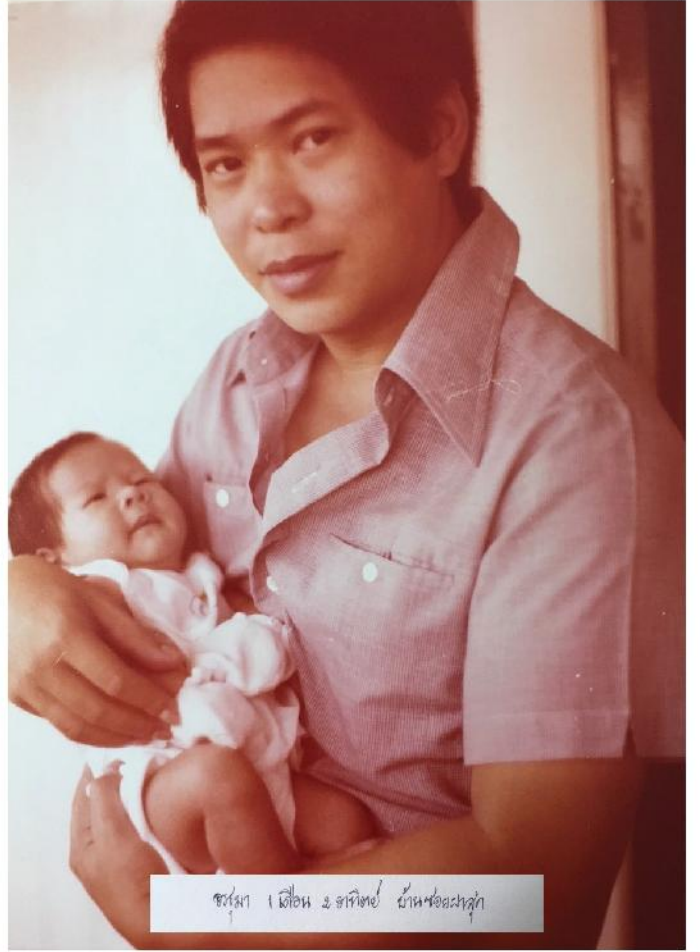
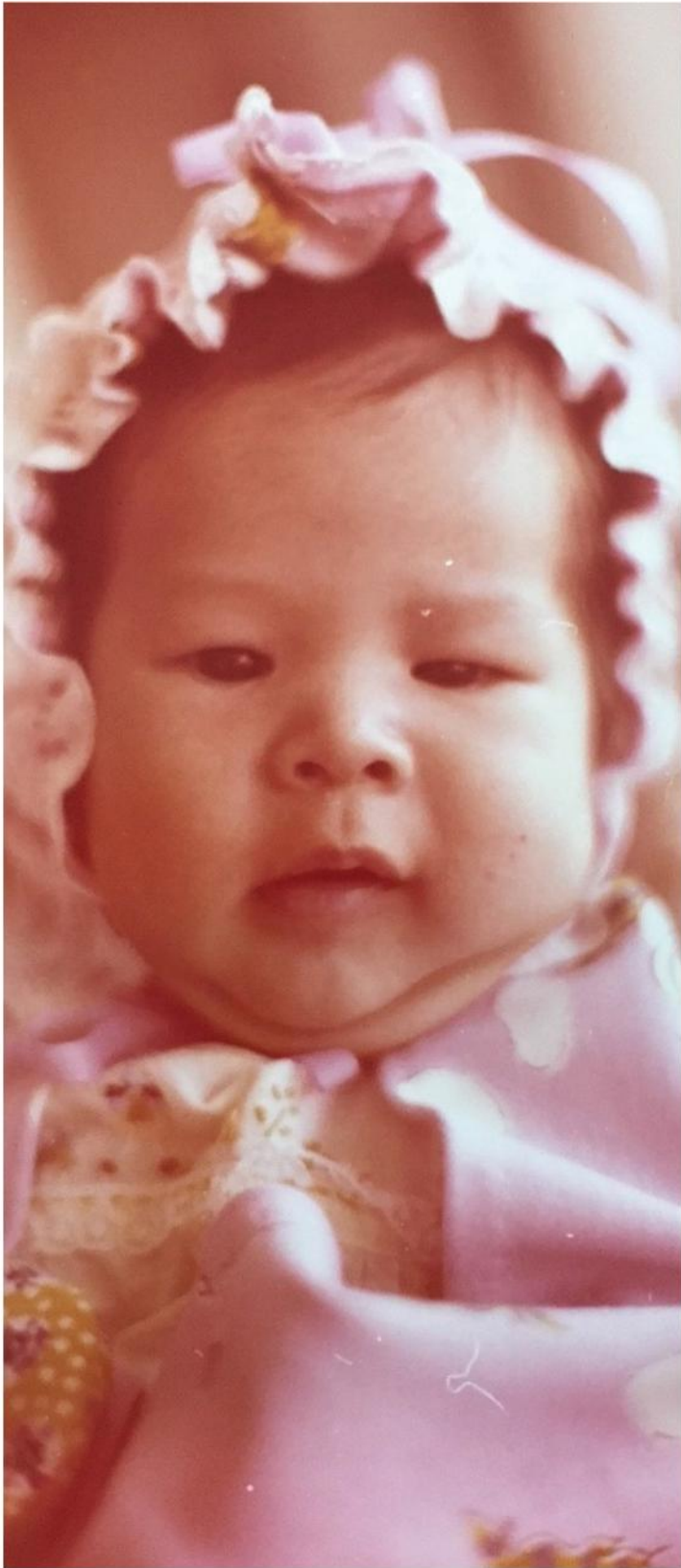
ในช่วงที่ข้าพเจ้าตั้งท้อง ข้าพเจ้าควบคุมน้ำหนักได้อย่างยอดเยี่ยม น้ำหนักขึ้นเพียงแค่ 10 กิโลกรัมตามเกณฑ์ ข้าพเจ้าเดินและบริหารร่างกายอย่างง่าย ๆ แพ้ท้องก็ได้แต่กินแอปเปิ้ล จนคุณพ่อการณเกิดบจะตั้งชื่อลูกสาวข้าพเจ้าล่วงหน้าว่า แอปเปิ้ลซะแล้ว

เมื่อถึงเดือนที่เป็นกำหนดคลอด พี่รัศมีก็มีกำหนดการต้องไปศึกษางานที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลา 1 เดือน ซึ่งตรงกับช่วงที่ข้าพเจ้าคลอดพอดี ข้าพเจ้าไม่นึกห่วงเรื่องการคลอดเลย เพราะคุณแม่ชื่นสุข คอยอยู่เคียงข้างและให้กำลังใจข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา เรานอนคุยกันทุกวัน ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างไรเสีย คุณแม่ก็ต้องอยู่ข้าง ๆ ข้าพเจ้าตลอด

เมื่อวันนั้นมาถึง เป็นเวลาตี 5 ข้าพเจ้าเข้าห้องน้ำสังเกตเห็นว่ามีเลือดออกจากช่องคลอดนิดหน่อย ไม่มีอาการเจ็บปวดใดใดเลย ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นอาการใกล้คลอด เพราะดูจากตำราว่าไว้อย่างนั้น ข้าพเจ้าดีใจจึงไปบอกคุณแม่ คุณแม่ไม่มีความกังวลเลย ข้าพเจ้ายังบอกกับข้าพเจ้าว่าอีกนานกว่าจะคลอด

ตราภรณ์ห์ ๑๒๕ ๑ เดือน

คุณแม่ ขลิ่น ยี่มาตมณี

คุณแม่ & ขลิ่น
วันที่ 25 พฤศจิกายน ๕๐
ยี่มาตมณี

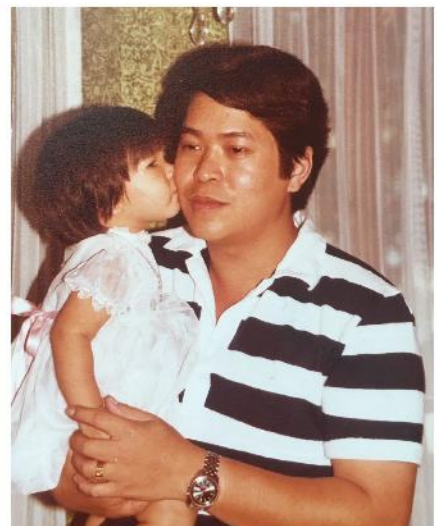
7 โมงเช้า คุณแม่ก็มีคนมาหาเต็มหน้าบ้าน 10 โมง คุณแม่ก็ออกไปประชุม
สมาคมนอกบ้าน คุณแม่ไปส่งข้าพเจ้าที่โรงพยาบาล ทิ้งข้าพเจ้าไว้ที่โรงพยาบาล
และนั่งรถออกไปกับคนขับรถเพื่อไปประชุมสมาคม

ข้าพเจ้าอยู่ที่โรงพยาบาลมีอาการปวดท้องมาก ถี่ขึ้น ถี่ขึ้น และยังไม่ได้พบ
คุณหมอสักที ในใจข้าพเจ้าก็หวังว่าคุณหมอจะทราบไหมว่าข้าพเจ้าใกล้คลอด
เต็มทีแล้ว ระหว่างที่กำลังคิดหวังกังวลเรื่องการคลอดคุณหมอก็มาเป็นกำลังใจ
ให้ข้าพเจ้าได้ทันที่ ข้าพเจ้าปวดมากขึ้น ถี่ขึ้น ถี่ขึ้น จนเมื่อถึงเวลา คุณหมอ
ก็ได้พาข้าพเจ้าเข้าห้องคลอด

ในขณะที่ข้าพเจ้าเบ่งคลอด พยาบาลในห้องต่างก็ช่วยกันส่งเสียงเชียร์ข้าพเจ้า
เสียงดังลั่น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของคุณแม่อยู่ใกล้ ๆ เป็นเสียงร้องให้ ดังอยู่ข้างหู
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบในทันทีว่าคุณแม่คงสงสารข้าพเจ้าจับใจ คุณแม่ทราบดี
ว่าข้าพเจ้ากำลังเจ็บมาก ๆ และข้าพเจ้าก็ทราบดีอีกเช่นกันว่าคุณแม่นั้นเจ็บกว่า
ข้าพเจ้ามากมายหลายเท่าตัว ข้าพเจ้าอยากบอกคุณแม่ว่า ข้าพเจ้าไม่เป็นไร
ข้าพเจ้าไม่เจ็บ

ที่ร้านอาหารแมนที่สุทุมวิท ซอย 2

แม่จ๋าอย่าร้องไห้นะจ๊ะ

แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดคำเหล่านั้นออกมา
ได้เลย เพราะในวินาทีนั้น กำลังเป็นวินาที
ชีวิตที่ข้าพเจ้าไม่เคยลืมเลือน

15 นาฬิกา 56 นาที ของ
วันพฤหัสบดีที่ 8 กันยายน
พุทธศักราช 2520
อรชума ลูกสาวของข้าพเจ้า
เกิดมาด้วยน้ำหนัก
3.20 กิโลกรัม
สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์
ครบ 32 ประการ

เสียงคุณหมอบอกข้าพเจ้าว่า “ลูกสาวคะ” ข้าพเจ้า
ดีใจมากเพราะเขาเป็นผู้หญิง เพศเดียวกับเรา
เราจะเลี้ยงลูกแบบที่เราต้องการได้อย่างง่าย ๆ
คุณแม่ของข้าพเจ้าก็ปลื้มมาก คุณแม่บอกข้าพเจ้า
ทันทีว่า “แอน หนูมีลูกคนเดียวจะได้ไม่ลำบาก
นะจ๊ะ” ข้าพเจ้าทราบดีถึงความปรารถนาดีของ
คุณแม่ที่มีให้กับข้าพเจ้าตลอดเวลาที่เราอยู่ด้วย
กัน คุณแม่ต้องพบกับความยากลำบากในการ
เลี้ยงดูพวกเราทั้ง 4 คน คุณแม่มีแต่ให้ และให้
ทุกอย่างกับพวกเรา เริ่มด้วยการให้การเรียน
ให้รด ให้บ้าน ให้ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เราหาไม่พอ
ข้าพเจ้าเคยบ่นกับคุณแม่ถึงเรื่องค่านมลูกว่าแพง
จัง คุณแม่หัวเราะแล้วบอกว่า ช่วงนี้เป็นช่วงถูก
ที่สุดที่ข้าพเจ้าจะได้จ่าย ยิ่งลูกโตขึ้นเท่าไร
ข้าพเจ้าก็จะยิ่งจ่ายแพงขึ้นเท่านั้น ค่าเล่าเรียน
ค่าแต่งตัว ค่ารถ และท้ายที่สุด ค่าบ้าน ข้าพเจ้า
เห็นด้วยกับที่คุณแม่พูดทุกประการ

อรชума เป็นชื่อที่คุณย่าตั้งให้

อ.มาจาก อุบลและอมรรักษ์

ช. มาจาก ช่อแก้ว

มา. มาจากคุณปู่มาลัย

สระ. อา มาจากคุณตาการุณ
อรช+ชума มาจาก คุณป้าอูมา

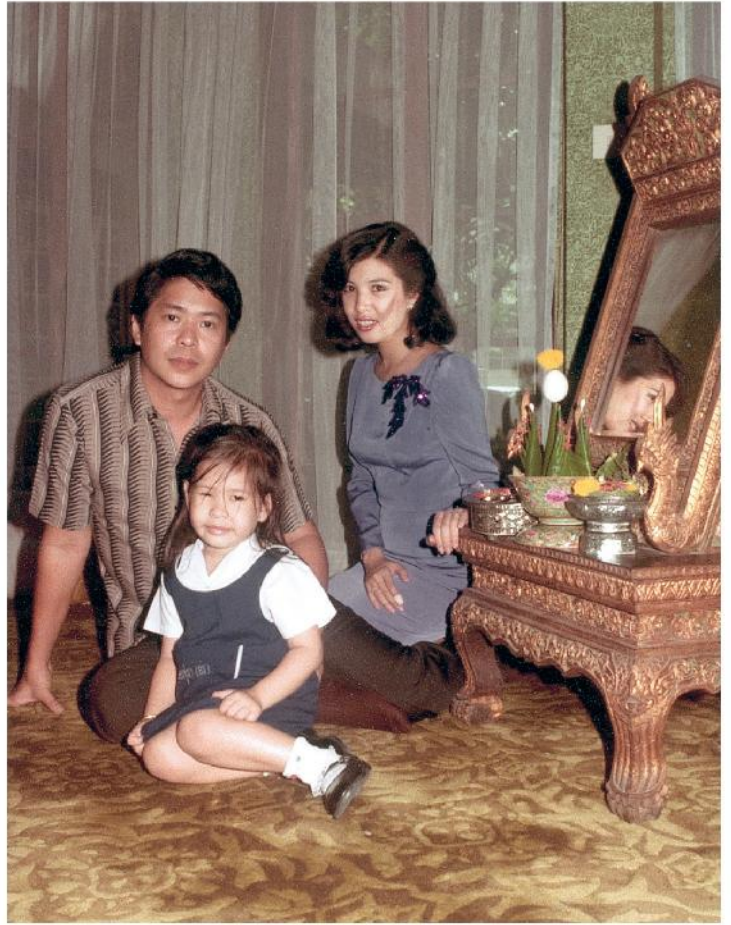
เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า
Aura Chuma

ชื่อเล่นเป็นไทยว่า “อร”
ชื่อเล่นเป็นภาษาอังกฤษว่า “Aura”

ชื่อของอรชুমามีความหมายเป็นอย่างมาก เพราะมีที่มาจาก ปู่-ย่า-ตา-ยาย และ พ่อ-แม่ รวมถึงป้าของออร์ดด้วย ช่วงที่ออร์ดเกิดมาใหม่ ๆ ออร์ดไม่สวยและเป็นช่วงต้นหน้าฝน แต่ถึงอย่างไรข้าพเจ้าก็ยังคิดว่า ลูกสาวของข้าพเจ้านั้นสวยอยู่ดี จนมาถึงปัจจุบันนี้ อรชумаอายุ 30 กว่าปีแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังคิดอยู่เสมอว่าออร์สวยที่สุดในโลก คนเป็นแม่ทุกคนรู้สึกกับลูกสาวอย่างนี้ทั้งนั้น โดยเฉพาะข้าพเจ้าที่คิดอยู่เสมอว่าออร์สวยไม่มีที่ติเอาซะเลย

ตัว-แม่ชินสุท-อร-แอน

อรตอนอยู่บนศาลบ้านเด็ก

อรชумаเป็นเด็กพูดช้า แต่กล้าแสดงออกทุกอย่าง ตอนที่อรอายุขวบครึ่งถึงสองขวบ เขาจะเดินดิสโก้ พอได้ยินเสียงเพลงเมื่อไหร่ เขาจะทำมือชี้ขึ้นฟ้า แล้วเดินต่อหน้าทุกคนอย่างมั่นใจอรเป็นเด็กที่ทุกคนรักและเป็นขวัญใจของทุก ๆ คน ข้าพเจ้าเคยถามอรแบบซ้ำ ๆ ว่า “อรเป็นใบ้รีเปล่าลูก” อรชุม่าจะสายหัวอย่างเดียว ข้าพเจ้าและเพื่อนก็ซ้ำกันมาก ๆ คำที่อรพูดได้ในตอนนั้นมีเพียงคำเดียวคือคำว่า “เอา”

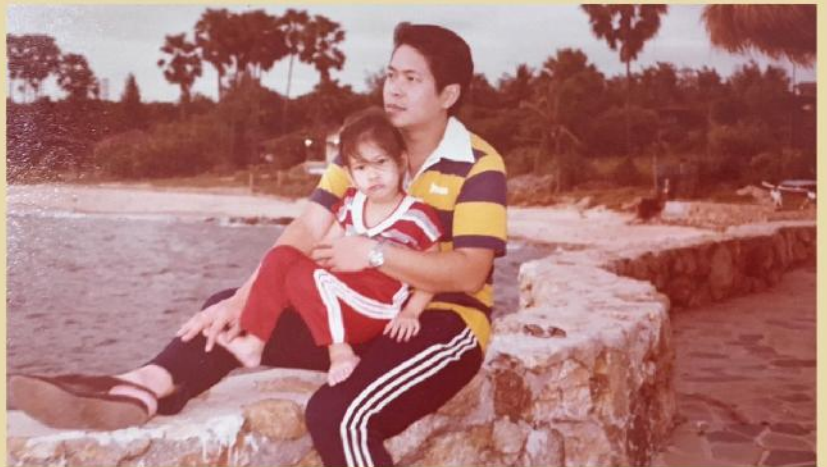
เมื่ออรอายุได้สองขวบครึ่งข้าพเจ้าส่งอรไปเรียนที่โรงเรียนอนุบาลข้างบ้าน เพราะสะดวกในการไปรับไปส่ง อรร้องไห้ทุกเช้าที่ต้องไปโรงเรียนนั้น ข้าพเจ้าก็บังคับให้อรไปโรงเรียนทุกวัน จนกระทั่งเย็นวันหนึ่งเห็นรอยกัดที่แขนอร ถามอรว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร อรตอบไม่ได้ เราสงสัยกันว่าแมวกัด ข้าพเจ้าจึงเขียนจดหมายไปหาครูที่โรงเรียนถามหาความจริงว่าเกิดอะไรขึ้น ครูบอกว่าเพื่อนกัด ข้าพเจ้าก็รู้ได้ในทันทีว่า โรงเรียนนี้ไม่ใช่โรงเรียนที่อรควรจะไปเลย

ปรึกษากับป้านา ซึ่งป้านาก็ตั้งใจอยู่แล้วว่าอยากจะให้อรไปโรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ก ที่อยู่สุขุมวิทซอย 12 ตอนสัมภาษณ์ผู้ปกครอง อาจารย์ชนาทิพย์ถามว่า ทำไมไม่ให้ลูกอยู่โรงเรียนใกล้บ้าน มาโรงเรียนนี้ซึ่งไกลจากบ้านทำไม ข้าพเจ้าบอกว่ามั่นใจในโรงเรียนนี้ ไกลเท่าไรก็จะพาลูกมา พออรย้ายมาอยู่โรงเรียนนี้ อรมีความสุขมาก ตอนที่อรอยู่ชั้นอนุบาล 2 อรยังได้รับเลือกเป็น 1 ใน 3 ของตัวแทนนักเรียนอนุบาล ไปแข่งตอบคำถามในรายการทีวีช่อง 3 ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ชัยชนะกลับมาแต่เราทุกคนก็ภูมิใจในตัวลูกสาวคนเก่งของเรามาก

แม่แอนเข้าร่วมกิจกรรมสัปดาห์โรงเรียนที่ สาคีตจุฬา

งานเลี้ยงวันเกิดคุณหมอป่านทิพย์

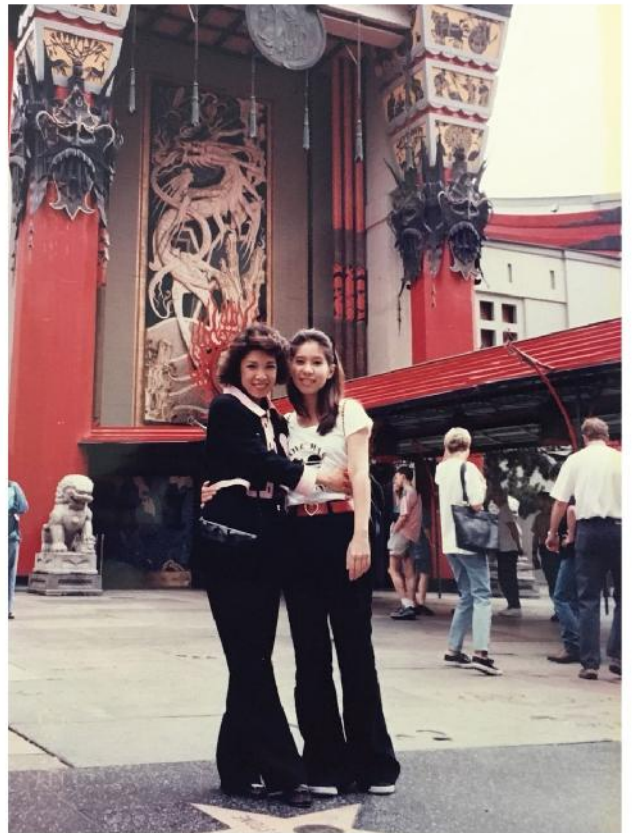
งานเลี้ยงวันเกิดคุณหมอป่านทิพย์

ไป Summer Trip ครั้งแรก Melbourne อยู่กับ Prince Family

ANN & AURA
 1995
 USA. LA.
 AURA
 Growing up

แอนและอร่าไปเที่ยวอเมริกาด้วยกัน 2 คน ตอนอายุ 18

คอนโด Riverside พรหมราม 3

แอนก๊อธท์ Bournemouth, ตอนเรียนปริญญาโท

ด้านหน้าร้าน Lush ที่อซซอบ

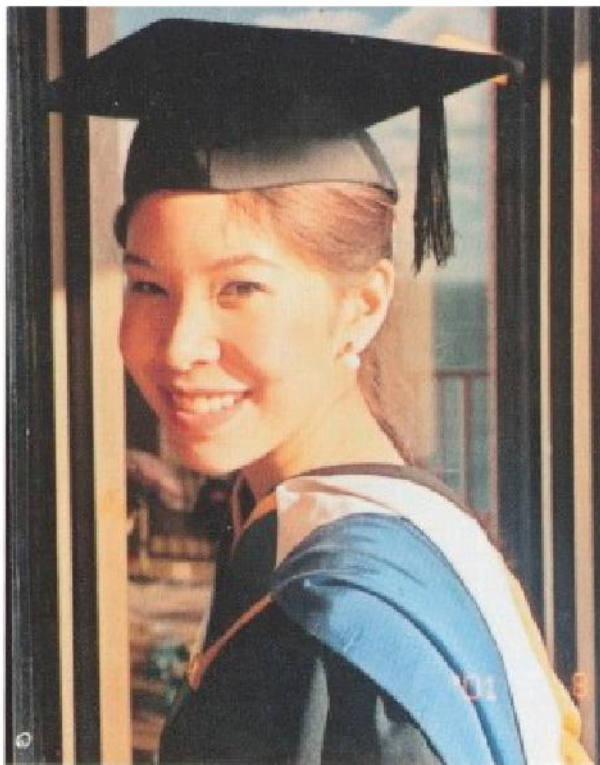
ป้ามาที่บ้านลาดพร้าว 78 คุณป้าให้ทุนเรียนต่อปริญญาเอก

ไปส่งอรเรียนต่อที่อังกฤษ

คุณยายสิรินท์และหมอปานทิพย์ แอบ Surprise ออ ที่บ้านลาดหญ้า

Bournemouth ปี 2000

Aurachuma Chakkaphak
Our 1st handmade decoupage clutches @ wattan...
JANUARY 14, 2555

งานวัดมานานพร้าว decoupage

อรเปิดร้านดอกไม้ Flora House ที่พหลโยธิน

งานเดินแบบของสภาสตรีแห่งชาติ

งาน Harrow Fair ขายของในสนาม

งานวันเกิดที่บ้าน Hyde Park 8/63

งานโรงเรียน Harrow

ไปพาลตี้ Singapore ตอนพลทำงานที่ Citi Bank

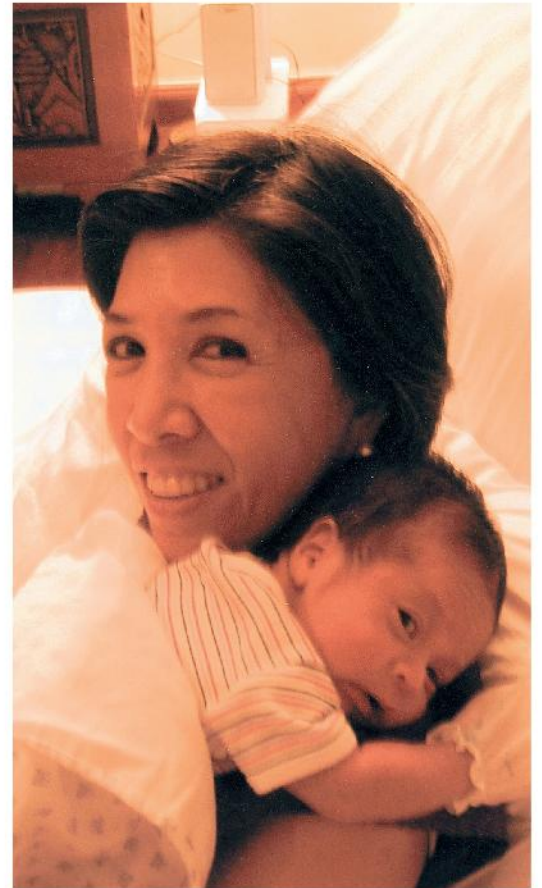
นางมงคลสมรส จุลจักร จักกะพาก-อรชุนา หุระนันทน์ 21 กันยายน 2525

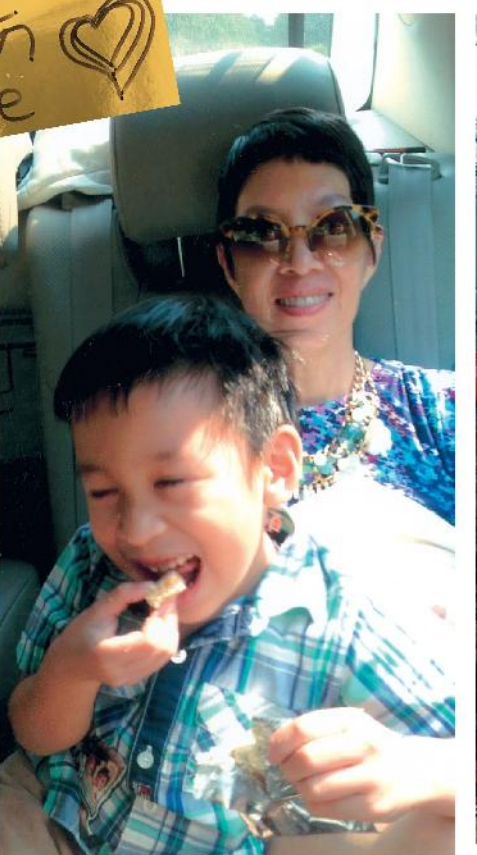
ขุพบพ นายอำพล เสนาณรงค์
 องคมนตรี
 มีความยินดีขอเรียนเชิญคุณเสด็จประพาสพระตำหนักเประสักการ
 เมืองในจังหวัดสงขลา
 ระหว่าง
 นางสาวอรุมา หวานรัตน์ กับ นายจุลจักร จักกะพาก
 บุตรี บุตร
 พล.ต.ต.อมรรักษ์ หวานรัตน์ นายจิว จักกะพาก
 นางจ้อยวิ้ว เก่งระตพงษ์ เฮลเลนเนน รศ.ดร.ผดทหารพ จักกะพาก
 ณ ห้องโถงใหญ่ โรงแรมเอเวอริสต์
 ในอาทิตย์ที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๖
 เวลา ๑๘.๐๙ นาฬิกา
 ขอเรียนเชิญร่วมงานเลี้ยงรับรอง ณ ห้องบอลรูม สยาม ๑๘.๐๐ นาฬิกา

คุณยายแอนด์หลานอาร์นี่

ทำขวัญ 1 เดือน อมรพล ที่บ้านลาดหญ้า

อีก 4 ปีต่อมาข้าพเจ้าท้อง คราวนี้ควบคุมน้ำหนัก ไม่ได้อย่างที่ท้องแรก น้ำหนักขึ้น 16 กิโล แพ้ท้อง คราวนี้ข้าพเจ้าอยากกินแต่มะพร้าวไม่ใช่แอปเปิ้ล อย่างท้องแรกไปทำงานตอนไหนก็ต้องนอนพัก ท้องนี้ข้าพเจ้าคลอดก่อนกำหนด 2 วัน มีน้ำเดิน ตอนตี 1 ไม่รู้สึกปวดท้องเลย แต่คิดว่าอย่างไรก็ต้องไปโรงพยาบาล พี่รักษ์ไม่อยู่ในคืนนั้นคิดว่าจะกลับมาที่ตอนเช้า แม่ก็ไปต่างประเทศ พี่อุ้มมานอน เป็นเพื่อนและเป็นคนพาข้าพเจ้าไปโรงพยาบาล ครั้งนี้ไม่มีใครเข้ามาในห้องคลอดแบบครั้งแรก คุณหมอปริยาช่วยข้าพเจ้าอย่างเต็มที่ ข้าพเจ้า ไม่รู้สึกว่าจะต้องเบ่งเต็มที่แบบครั้งที่แล้ว แต่ความ ตื่นเต้นยังคงมีมากอยู่เหมือนเดิม พอข้าพเจ้า คลอดออกมาหมอบอกว่า “ลูกชาย” ข้าพเจ้าดีใจ มากที่สุดที่ได้ลูกชาย อมรพลน้ำหนัก 3.46 กิโล หน้าตาหล่อมาตั้งแต่เกิด สมบูรณ์แข็งแรงครบ 32 ประการเช่นเดียวกับอรชума

ซินแส โฉวทอง: เลี้ยงธรมขงฤทโณณม
 นลนบั้ง อมรพล บุตร พ.ต.ต.อมรวิ
 บ่อแก้ว หิวะเนินทาน ที่บ้านลาดหญ้า
 เมืองนนท์ที่ตลิ่ง หักหนอง

ลูกชายคนนี้ชื่อ “อมรพล”
คุณย่าตั้งให้เช่นเดียวกับอรชума

อมร มาจาก อมรรักษ์
พล แปลว่า พลึง

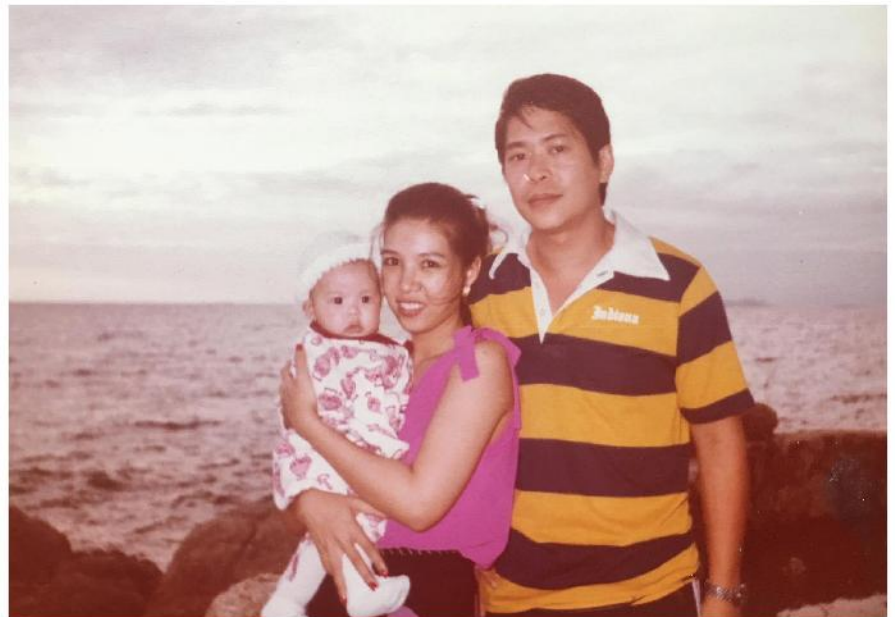
เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า
Amorpol

ชื่อเล่นเป็นไทยว่า “พล”
ชื่อเล่นเป็นภาษาอังกฤษว่า “pol”

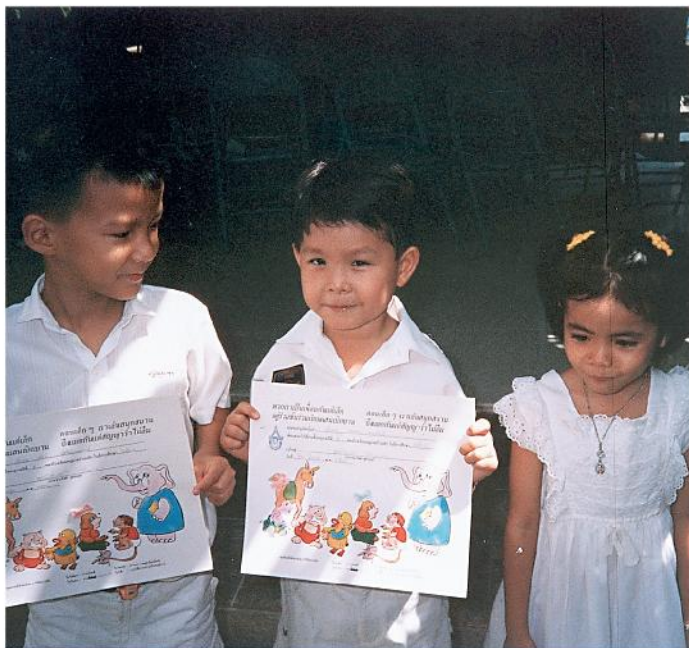
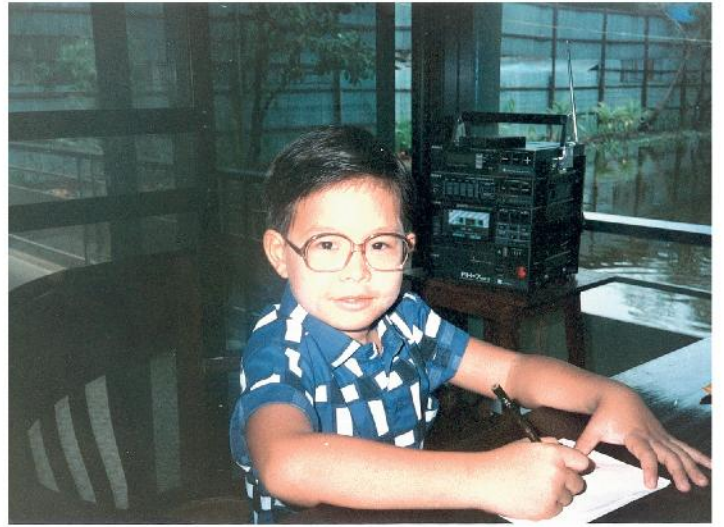
พลเป็นเด็กพูดเร็วมาก พูดตั้งแต่ยังไม่ขบ ต่างจากอรชумаที่ไม่พูดจนเลยสองขวบไปแล้ว พลเป็นเด็กฉลาด และช่างพูดมาก ๆ เขารักสาว ๆ ตั้งแต่สองขวบ จำได้ว่าข้าพเจ้าไปรับพลกลับจากโรงเรียน พบผู้ปกครองคนหนึ่ง เขากถามข้าพเจ้าว่าเป็นผู้ปกครองของพลใช่ไหม ข้าพเจ้าบอกว่าใช่ค่ะ เขาบอกว่า “พลมาจูบลูกเขาทุกวัน” มีคืนหนึ่งเราไปร้านอาหารด้วยกัน มีวงดนตรี มีนักร้องสาวมาร้องเพลง พลอายุขวบครึ่งติดใจนักร้องสาว นั่งเก้าอี้ชนกับนักร้องคนนั้น ถามชื่อของเขาและบอกเขาว่า “พลรักพี่มาก” จนเราจะกลับกันแล้วพลก็ยังไม่วายจะออกจากกัตตาอาคารแห่งนั้น

ข้าพเจ้าไม่เคยรู้ว่าพลสายตาสั้น จนพลเกือบ 5 ขวบ ข้าพเจ้าชี้ให้พลดูธง พลบอกว่าไม่เห็นธง ข้าพเจ้างงมากจึงบอกให้พลมองเลขทะเบียนรถ คันหน้าเรา พลก็บอกไม่เห็นอีก ทุกคนตกใจว่า พลมองไม่เห็น เราจึงพาพลไปหาหมอ คุณหมอตตรวจวัดสายตาพลแล้วบอกว่าพลสายตาสั้นมาก สั้นถึง 600 กว่า เด็กอายุ 5 ขวบสายตาสั้น 600 แล้วพลต้องสอบเข้าโรงเรียนสาธิต จุฬา ช่วงนั้นพอดี ป้านาแนะนำว่าพลยังไม่ควรใช้แว่นสายตาเพราะจะทำให้พลอ่านหนังสือไม่ได้และเวียนหัวมาก พลจึงไม่ได้ใส่แว่นตาตอนสอบเข้า เราก็กลั่นคะแนนก้นใหญ่แต่พลบอกว่าพลทำได้ดี

การสอบเข้าสาธิตของพลครั้งนี้ต้องทำให้ได้คะแนนที่ผ่านเกณฑ์ ต่างกับกับบอร์ที่ในตอนนั้นอรเข้าสาธิตจุฬาได้เพราะป้านาทำงานที่คณะครุศาสตร์ และป้านาไม่มีลูกจริงได้สิทธิ์เข้าเรียนโดยไม่ต้องสอบและในที่สุดพลก็ทำคะแนนผ่านเกณฑ์จนได้

พล ที่โรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ก

ตอนเรียน Summer ที่ Melbourne

ฉลองวันเกิดอภพรพลที่บ้านลาดพร้าว

แสดงโขนชุดรามเกียรติ์ ที่โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ

ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าพาพลไปเดินห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลชิดลม ข้าพเจ้าเดินดูเครื่องสำอางเพลิน ๆ หันมาไม่รู้พลหายไปไหน ข้าพเจ้าตกใจใช้เวลา เดินหาพลไปกว่า 15 นาที จนคิดว่าไม่เจอแน่ ๆ พลอายุ 8 ขวบเท่านั้นเอง ข้าพเจ้าร้อนใจเดินไปที่ประชาสัมพันธ์ ให้เขาประกาศหาลูกพลให้ ประชาสัมพันธ์ถามทันทีว่า “คุณชื่อแก้วไข่มุขคะ” ข้าพเจ้าบอกว่า “ใช่” ประชาสัมพันธ์จึงบอกว่า “ลูกคุณให้เราประกาศไม่ใคร่โฟนเรียกชื่อคุณ คุณไม่ได้ยินหรือคะ” แล้วเขาก็พาเรามาพบกัน เหตุการณ์ในวันนั้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าลูกชายของ ข้าพเจ้าฉลาดและเอาตัวรอดได้

เมื่ออายุ 13 ขวบ ข้าพเจ้าส่งพลไปเรียนต่อที่ อังกฤษ เขาก็เล่าเหตุการณ์ที่เขาเอาตัวรอดมา หลายครั้ง เขาเล่าถึงตอนที่เขาขึ้นรถไฟไม่มีตัว ข้าพเจ้าถามเขาว่าแล้วพลทำอะไร พลเล่าว่า เมื่อคนเก็บตั๋วมาถึงเขาก็ทำเป็นหลับสนิท อีกครั้งเวลาไม่มีตั๋วโดยสารรถใต้ดิน เขาก็ประกบ ตัวเข้าช่องผ่านไปพร้อมกับเพื่อน ผ่านไปได้สบาย ๆ

ไปเยี่ยมพลตอนเรียนที่ Uppingham School, อังกฤษ

แม่ผู้ให้ความรักแก่เราเสมอ

ไปเยี่ยมพ่ดตอนที่ทำงานที่ City Bank, ฟิลิปปินส์

การเลี้ยงลูก ๗ ทั้งสองคน

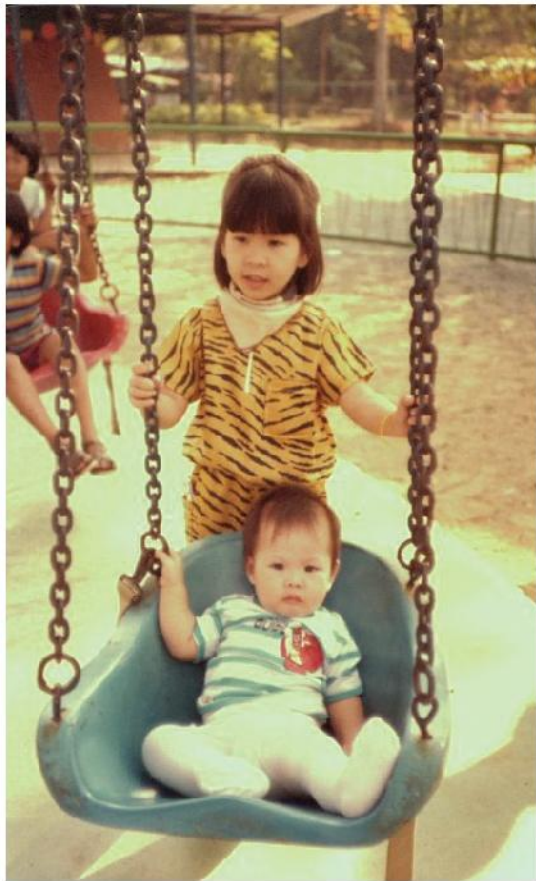
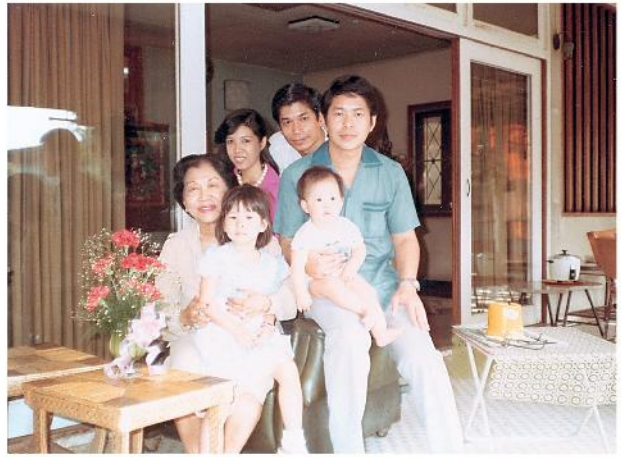

กราบพระช่วงเกษตรศิลปการคุณตาของแอน

การที่ได้เลี้ยงลูกทั้งสองคนเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขมาก ลูก ๆ น่ารักที่สุดก็ตอนที่พวกเขาอายุ 1-3 ขวบ ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ลูกโตขึ้นเลย การเลี้ยงลูกของข้าพเจ้าเข้มงวด ไม่ตามใจลูก จำได้ว่าหากลูกร้องไห้เพราะทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าจะบอกลูกว่าทำไม่ถูก แล้วถ้าเขายังจะร้องต่อข้าพเจ้าก็จะไม่สนใจ

ครั้งหนึ่งอรอยากได้กล่องดินสอมาก ซึ่งเราสัญญากันว่าซื้อของได้อาทิตย์ละ 1 ชิ้นเท่านั้น หากซื้อวันนี้ก็ผิดสัญญาที่ให้กันไว้ อรร้องไห้จ้า ร้องต่อหน้าทุกคนในศูนย์การค้า ข้าพเจ้าก็ทำเป็นเฉย แต่ทุกคนก็มองมาที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ชี้ไปที่อร แล้วบอกทุกคนด้วยใบหน้ายิ้ม ๆ ว่า “สัญญากันไว้ว่าได้ของสัปดาห์ละชิ้นนี้ยังไม่ถึงเวลา” ในที่สุดอรก็เงียบ และจากนั้นก็ไม่มีร้องไห้อีกเลย

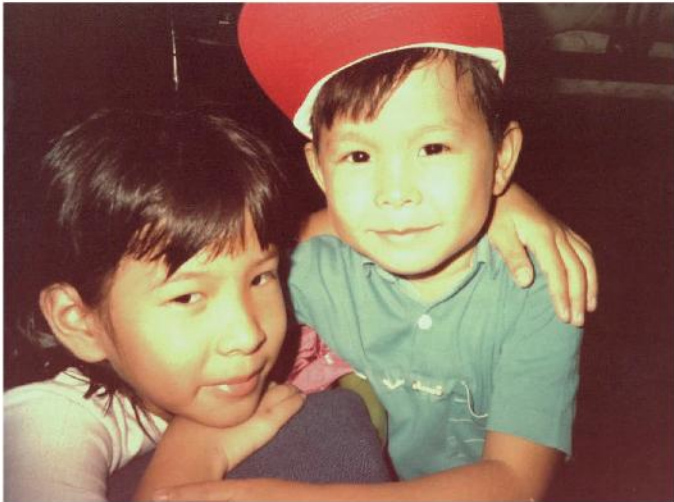
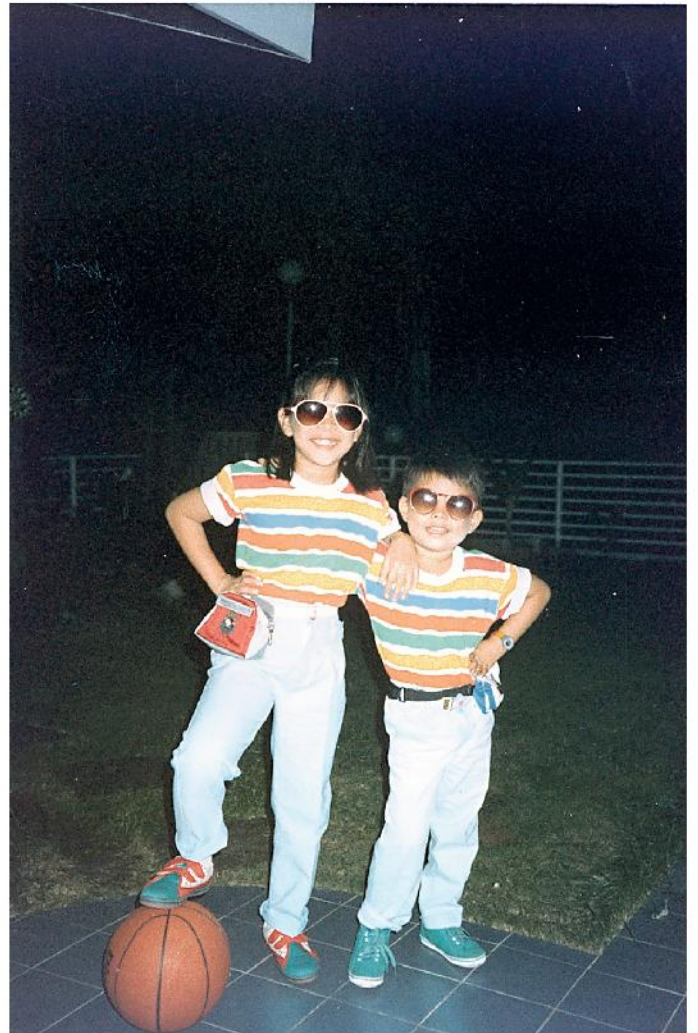
ว่ายนํ้าสนุกสนานกันเป็นประจําที่บ้านสุทุมวิท 62 บ้านอิศรางกูร ณ อยุธยา

บนเตียงที่นอนกอดกันเป็นประจำ

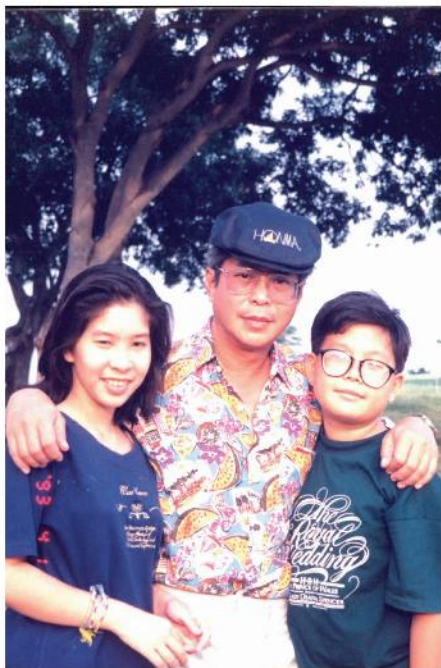

Aura & Pol

คู่ที่ดินสนามเอสพี ฟินิกซ์ พัทยา

ฉลอง Christmas ที่ New Zealand

ทริปสุดท้ายพามาเมื่อยา Roma, Italy เมืองที่แม่ชอบที่สุด 2014